

Dr. Németh Dávid méltatása az „Aranygyűrűs teológiai doktor 2014” díj átadása alkalmából

(Budapest, 2014. november 12)

Dr. Németh Dávid 1957-ben született. Középiskolai tanulmányait a debreceni Református Kollégium Gimnáziumában végezte 1971-1975 között, majd a Budapesti Református Teológiai Akadémia hallgatója lett. Egyetemi tanulmányait itt fejezte be. 1993-ban ugyanitt szerzett doktori fokozatot. 1980-ban Első, 1981-ben Második Lelkészképesítő Vizsgát tett és lelkészként vállalt szolgálatot. 1984-1997 között a Tatabánya-Bánhidai Református Egyházközségben teljesített lelkési szolgálatot. Érdeklődése már lelkési szolgálatának kezdetén a gyakorlati teológia, különösen is a katekétika és a lelkigondozástan felé irányult. Ezzel kapcsolatos érdeklődését mélyítette tudományos kutatássá, amikor 1981/1982-es és 1985/86-os tanévekben a bieleföldi Kirchliche Hochschule-n folytatott tanulmányokat, majd a Müncheneri Egyetem Protestáns Teológiai Karán is töltött egy fél évet.

Oktatói munkáját a Károli Gáspár Református Egyetemen kezdte, ahol 1994-1996 között egyetemi adjunktus, 1996-2002 között egyetemi docens volt, 2002-től pedig egyetemi tanár, a Valláspedagógiai és Pasztorálszichológiai Tanszék vezetője, a Hittudományi Kar dékánhelyettese. Habilitációját 2002-ben a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen szerezte a gyakorlati teológia tárgyköréből. Tagja több hazai és nemzetközi tudományos testületnek. Kiterjedt munkássága egy olyan széleskörűen művelt és olvasott teológust tár elénk, aki nem tud és nem akar a szó legrosszabb értelmében „puszta szaktudós” lenni, hanem igyekszik a gyakorlati teológia szintetizáló és interdiszciplináris szerepének komolyan vételével azt a feladatot betölteni, ami az igazi teológus feladata minden időkből: úgy mutatni rá Urára, hogy abból az élő Ige elhívott és aláztos szolgája mutakozzon meg. Németh Dávid az az ember, akire igaz lehet Torrance mondása, aki szerint a Szentlélek munkája az embert transzparenssé teszi, hogy emberi életünkön átderengjen az örök Ige mindenkor aktuális fénye. Mindeközben pedig egyetemi tanárként is megmaradt a hit nagy misztériumára rácsodálkozó, s ebben a csodálkozásban gyermeki alázattal és bizalommal meghajló embernek. Amint erről legújabb könyve előszavában maga vall: „Az emberről szóló bibliai igazságok csak akkor érdekesek a számunkra, ha életközeli.”(9.old)

A Doktorok Kollégiumának szabályzata szerint a testület az Aranygyűrűs teológiai doktor címet olyan személyiségnek ítélheti oda, aki a magyar református teológiai tudomány művelésében jelentőset alkotott. Ugyanakkor ezzel a díjjal az életművön túl egy kiemelkedő szakmai munkát is méltatni lehet. Németh Dávid esetében az életmű is kiemelkedő ugyan, de egyházunk legfelsőbb tudományos testülete a kitüntetéssel azon nagymonográfia előtt tiszteleg, amellyel kollégánk a pasztorálanropológia tárgykörében ajándékozta meg a magyarul olvasó teológiai közönséget. A munka a Pasztorálanropológia címet viseli és a L'Harmattan Kiadó gondozásában jelent meg 2012-ben. Nem egy szokványos munkáról van szó, még nemzetközi összehasonlításban sem. A nem gyakorlati teológián képzett olvasó is

azonnal felismeri e munka lapozásakor: valami olyasmit tart a kezében, ami megváltoztathatja egy tudományág magyar művelőinek a gondolkodását. Amint a szerző maga fogalmazza meg: „nem elméleti igazságokat akartunk előtárni az emberi létről, hanem probléma- és megoldás-centrikusan járunk el.” (9.old.) Nem arról van szó, hogy Németh Dávid programszerűen akar újítani, hanem arról, hogy széleskörű olvasottságát kreatívan és példamutatóan integrálja az általa feldolgozott anyag bemutatása kapcsán. A teológia ismeretek mellett az olvasó filozófiai, pszichológiai, szociológiai meglátásokkal gazdagodhat és ekkor még csak a legkézenfekvőbbeket soroltam fel. Szándéka szerint a munka az emberről szóló tanítást fogalmazza meg egy sajátos perspektívából: „Az emberi psziché az a régió, ahol az Isten igazságai életté változnak át. Amennyire érdekeltek vagyunk ebben az átváltozásban, annyira kell ismernünk a fogadó oldal természetrajzát (9.old.). Munkájában a szerző négy nagy fejezetekben járja körül az antropológia nagy kérdéseit: Amint vagyunk, Akik között élünk, Ami bennünk végbemegy, Amint a dolgokat értelmezzük. Különösen fontosnak tartom a könyve vallásossággal és annak különböző formáival foglalkozó fejezeteit. Meggyőződésem, hogy amennyiben odafigyelünk Németh Dávid megfigyeléseire az istenkép és az igehirdetés összefüggésében, talán elkerülhetünk olyan csapdákat, amelyek hallgatóságunkban ellenérzést válthatnak ki. Ebben az értelemben is hiánypótló munka a pasztorálantropológia.

Németh Dávid azon kevés teológusok egyike, akik a szó legnemesebb értelmében a határokon mozognak, egyfelől közvetítve a teológiai meglátásokat más tudományágak művelői felé, másfelől az ott szerzett ismereteket hatékonyan építi be saját teológiai gondolkodásába, gazdagítva ezzel egyházunk egész közösségét. Egyetemi tanárként is képes a gyülekezetre nézve gondolkozni, s hatékony segítséget nyújtani a magyar nyelvű teológiai tudományt keresőknek. A Doktorok Kollégiuma a „Pasztorálantropológia” című kötetet méltatva, de Németh Dávid egész eddigi munkásságát szem előtt tartva egyhangúlag úgy döntött, hogy az Aranygyűrűs teológiai doktor 2014. évi díjával őt jutalmazza. Szolgáljon ez az elismerés is biztatásul, arra intve és kérve őt, hogy a teológia egyház iránt elkötelezett szolgálatáról ezután sem felejtkezzen meg.

Ferencz Árpád

A DC főtitkára